

אמונת חיים

גליון שבועי לתורה וחסידות שע"י מוסדות קראלי בארה"ק

גליון תקנז ♦ שנה יא ♦ שבת חזון

פרשת דברים ♦ ג אב ה'תשפג

דברי אלוקים חיים מרוך רבינו הגה"ק זיע"א

אלה הדברים אשר דיבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן וגו' אחד עשר יום מחורב וגו' ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר חודש באחד לחודש דיבר משה אל בני ישראל, ככל אשר צוה ה' אותו אליהם.

באלו הפסוקים הק' יש לדקדק בהם כמה דיקדוקים, בראשונה באומרו "אלה" הדברים וגו', ולא אמר ו'אלה וכו', וידוע מה שאמרו חז"ל (בב"ר) שכל מקום שנאמר אלה פוסל את הראשונים "ו'אלה" (עם ו') מוסיף על הראשונים, ואם כן יש לשאול כאן איזה הוא הדבר שפסל כאן באומרו "אלה" הדברים. ובאור החיים הק' כתב בדרך רמז ש"אלה" מיעט את הקודם, על דרך מה שאמרו בגמרא (יומא יט) אמר רבא "ודיברת במ" ולא בדברים בטלים, ומכאן שאסור לדבר זולת בדברי תורה ויראה והודיע הכתוב כי משה רבינו ע"ה, רק אלה הדברים אשר דיבר כל ימיו מעצמו, לבד הדברים אשר ציוה מהשם לדברם, הא למדת שקיים, "ודיברת במ" ודבריו אלה שאמר בחומש דברים, כל רואה יעיד כי כולם דברי תורה וחכמה ומוסר הם נאמרים. (פירוש שהדברים האלה האמורים בחומש דברים, שהם כולם דברי תורה ויראה, הם כל הדברים שהיה משה מדבר כל ימיו מעצמו, כי גם כשהיה אומר דברים זולת מה שאמר בציווי מפי השכינה, לא היה מדבר כל ימיו מעצמו, כי גם כשהיה אומר דברים זולת מה שאמר בציווי מפי השכינה לא היה מדבר אלא דברי תורה, זה שאמר הכתוב "אלה" לפי שדברים האלה שאמר כאן במשנה תורה, אמר מפי עצמו, ואינם כשאר הספרים, אלא שלפי הרמז הפסוק בא להודיענו מעלה משה רבנו, שגם כל ימיו כשדיבר דברי עצמו, לא היה זה אלא בדברי תורה)

וכן בספר מאור החיים כתב בשם רבינו האור החיים הק' שאמר על הפסוק זה, "אלה הדברים" זה שאמר הכתוב "ודיברת במ" כשאתה רוצה לדבר, תדבר מהתורה משום שנאמר בה "ודיברת במ" כלומר בתורה, וכך היה משה עושה שכל הדיבורים שלו אינם אלא משל תורה, זה שאמר אלה הדברים אשר דיבר משה ולא אחרים ע"כ.

והנה בספה"ק תפארת שלמה (להרה"ק ר' שלמה מראדומסק זי"ע) הביא דברי האור החיים הנ"ל וכתב עליו שיש להפליא הלא משה רבינו ע"ה בן שמונים שנה היה קודם שקיבל התורה ומלך בארץ כוש ימים רבים, ואיך כל ימיו לא דיבר רק דברי תורה, אך הנה זה הוא ענין שסוד הוא הדבר ליראי השם ולחושבי שמו, שאע"פ שעוסקים ומדברים בדברי עולם הזה, מ"מ מחשבתם קשורה ודבוקה בהשם יתברך ב"ה כל הימים וכל דבריהם בקדושה, וכמו שידענו מזה בדברי איש האלוקי הבעש"ט זי"ע שדיבר עם תלמידיו סיפורי מעשיות מעניני עוה"ז והמה דברים גבוהים ברום עולם, זה הוא המבואר בגמרא שאמרו עליו על רב שלא שח שיחה בטילה כל ימיו ואיך אפשר זה אך לפי הנ"ל ניחא עכ"ל. המשך בעמוד ב'

דברות קודש מרוך רבינו עט"ר שליט"א

הואיל משה באר את התורה הזאת (דברים א, ה) מובא בספה"ק מאור ושמש שהעיקר מעקרי העבודה הוא, להרהר בתשובה קודם שיבתו ללמוד תורה או קודם עשייתו מעשה המצוות.

ומביא בשם הרה"ק החחה מלובלין זי"ע שאמר שאם האדם אינו עושה תשובה קודם לימוד התורה, עליו נאמר, ולרשע אמר אלוקים מה לך לספר חקי וגו'.

משא"כ שבאם מהרהר בתשובה קודם הלימוד, אזי נקרא צדיק כמשחז"ל בקידושין המקדש את האשה ע"מ שאני צדיק, אע"פ שהוא רשע גמור, מקודשת. שמא הרהר בתשובה, וע"כ ראוי ללמוד אח"כ התורה"ק.

זה מרומז כאן, שלכך הקדים להם משה דברי התוכחות, ומנה כאן את כל המקומות שהכעיסו לפני המקום, לפי שהי' רוצה לבאר להם את התורה, ע"כ רמז להם כללות כל העבירות שעשו עד אותו היום, כדי שיהרהרו תשובה על כולם, קודם שישמענו דברי התורה. וזהו ביאור הכתובים אלה הדברים וגו' בעבר הירדן וגו' בין פארן וגו' שכ"ו הוכיחם, וכ"כ מפני אשר הואיל משה באר את התורה הזאת, ע"כ הוכיחם תחילה כדי שיעשו תשובה ע"כ עוונותיהם קודם שילמדו ממנו ביאור התורה.

ע"כ עלינו להתחזק דווקא בימי בין הזמנים שבהם נחלש מטבע הדברים כח ועמל התורה, לכל הפחות המעט שבמעט, שאנו כן לומדים, להתחזק בתשובה ויראה, באמצעות לימוד ספרי מוסר וחסידות בפרט לפני התפילה או לכל הפחות אחריה.

השבוע מציינים את היא"צ של הפוסק מרוך הגרי"ש אלישיב זצ"ל פעם נשאל הרב אלישיב כיצד צריך לנהוג בן ישיבה בנוגע ללימוד מוסר. ענה הרב: אמנם בעבר היו שלא למדו מוסר ויצאו גדולי תורה. אבל היום מי שלא לומד מוסר זה חסרון! היום אי אפשר בלי ללמוד מוסר. כי היום המציאות היא שבלי לימוד מוסר אי אפשר לשרוד. בחור שלא פתח ספר מוסר, לא הסתכל במסילת ישרים, זהו חסרון.

הוסיף הרב אלישיב ואמר: מי שלא לומד מוסר, בהמשך החיים זה יפגע בו, כי כשתתעורר בעיה, הוא לא יחשוב בכלל שהוא אשם. הוא לא מכיר כזה מושג להאשים את עצמו. רק מי שלומד מוסר יודע מדברים כאלה שיתכן שהוא האשם עכ"ל.

ובימי תשעת הימים, בו מצווה להרבות באחדות ואהבת ישראל, זה הזמן דייקא לקבוע עיתים לתורה בשיעורי תורה ברבים. ולגמול חסד איש עם רעהו בקביעת חברותא לימי בין הזמנים לפחות שעה ביום. שאין לך אדם שאין לו שעה (אבות ד, א).

אנו כעת בתשעת הימים, בו אנו ממעטין בשמחה ומיצרים על החורבן, זה הזמן דייקא להרבות באהבת ישראל, ולשמור ביתר שאת על כבודן של ישראל ואף אם צריכים להוכיח ניתן לעשות זאת ברמז ובדרך כבוד.

יה"ר שנזכה במהרה לגאולה השלימה מתוך רחמים וחסדים מגולים.

אמונת עיתיד

מאוצרות מרן רבינו שליט"א

שבת חזון

בשם הרה"ק ר' אורי מסטרעליסק זי"ע: שהתפילה שבשבת חזון צריך לזיזרה בזה בכוונה, כי הוא מעלה את כל התפילות של השנה.

בשם הרה"ק מרוזין זי"ע: מעלת שבת זו גבוהה במאוד מאד ויש לנצל אותה כראוי לה, והטעם ע"פ משל, לנר אם מדליקין אותו במקום חושך ואפלה ניכר האור היטב, אבל אם מדליקין אותו ביום, אינו ניכר כל כך, וימי בין המצרים המה ימים עצובים, שמתאבלים בהם על חורבן הבית, ולכן כשבא שבת שהוא אור ליהודים, הוא מאיר הייטב בימים החשוכים האלו.

ואמר הרה"ק בעל הנחל יצחק מזוטשקא זצ"ל על "שבת חזון". שלפי שהי' החטא כדברי הנביא (איכה ב, יד) "נביאיך חזו לך שאו ותפל", התיקון צריך להיות באותה בחינה, דהיינו ע"י פקחת עינים לטובה. שעל כל אחד לפקוח עין על מצבו הרוחני

תשעה באב

עוד לא בא?

סח הרה"ק ר' דוד משה מטשורטקוב זי"ע: זקני הרה"ק ר' אברהם "המלאך" היה נוהג בכל יום תשעה באב לישב כשראשו כפוף בין ברכיו, ונחל של דמעות היה סביבו, וכמה פעמים ביום היה מרים את ראשו מבין ברכיו ושואל: עדיין איננו? עוד לא בא המשיח?...

תיקונו כקלקולו

הרה"ק ר' רפאל מברשיד זי"ע, תלמידו של הרה"ק רבי פנחס מקאריץ, זצ"ל היה רגיל לעסוק בהבאת שלום בין אדם לחבירו ובין איש לאשתו. פעם הלך ביום תשעה באב לבית אחת, בשביל לעשות שלום בין אנשים שהתקוטטו שם. שאלוהו: כלום אי אפשר לדחות את הדבר לאחר תשעה באב? השיב ר' רפאל: בית המקדש חרב בעון שנאת חנם, ולפיכך ביום החורבן עלינו לעסוק בעשיית שלום.

"קנינות" חדשות

נוהג היה הרה"ק ר' אברהם מטשכנוב זי"ע לקנות בכל שנה "קנינות" חדשות לתשעה באב. כשגמר את ה"קנינות" עם הציבור בבית הכנסת, היה שם את הקנינות ב"גניזה" שבבית הכנסת, והיה אומר: בטוח אני שבמשך השנה יבוא המשיח, ולשנה הבאה לא יהיה לנו צורך ב"קנינות".

כפרות ליום כיפורים?

פעם הלך הרה"ק ר' לוי יצחק מברדיטשוב זי"ע ביום תשעה באב לאסוף כסף בשביל צדקה. נכנס לבית אחד, ולתימהונו מצא אנשים קלי דעת כשהם יושבים בסעודה ואוכלים בשר עוף. אמר להם הצדיק: אם אתם עכשיו אוכלים את העופות, איפה תקחו "כפרות בערב יום הכיפורים?..."

צום תשעה באב

הרה"ק השר שלום מבעלזא זי"ע היה פעם בתשעה באב אצל החוזה מלובלין. וקרא אליו החוזה וציווה לאכול ולשתות תיכף ומיד בעודנו בביתו. התפלא ר' שלום, כי לא הרגיש בעצמו שום מחלה שיצטרך לבלי להתענות, אבל פקודת הרבי שמר, ועשה כדבריו. בבואו אחרי כן לביתו חלה במחלה קשה, ובהגיע יום הקדוש, יום הכיפורים, שאל את הרופאים מלבוב אם יוכל להתענות, והשיבו לו, שאם לא התענה במשך שני החדשים האחרונים אף יום אחד, אזי יוכל להתענות, אז הבין את דברי החוזה מלובלין.

ואפילו עצבון של עבירות אסור להתעצב בשבת, כאשר יש לנו קבלה מפי צדיקים כי שמחה של שבת יותר מועיל מבכיה ודמעות של חול.

שולחן הטהור

נמצא שיש חילוק בין דברי תורה שמדברים בגלוי גם במעשה של הדיבור ובין במחשבה שהוא בעצמם דברי תורה ובין שמדברים בדברי עולם הזה אבל מחשבתם קשורה ודבוקה בהשם כל הימים וכל דבריהם בקדושה וכמו שהבעש"ט סיפר מעשיות מעוה"ז והמה דברים קדושים גבוהים ברום עולם, מה עשה משה כשמלך בכוש וכן רב שלא שחו שיחה בטילה מעולם.

חילוק בדבקות ד' בעסקי עוה"ז לדבקות עם עסק התורה

ולפי ענ"ד נראה לומר שמכל מקום יש חילוק גדול בין אם עוסקים בתורה עצמה בדיבור ובמחשבה קדושה וטהורה לבין שהם עוסקים ומדברים מעניני עוה"ז אף שמחשבתם קשורה ודבוקה בהשם יתברך והמה דברים גבוהים ברוב עולם, ולכן אפשר לומר שזאת מה שאמר הכתוב "אלה הדברים" ולא אמר ו'אלה (עם ו) כי אלה הדברים שדיבר משה עם כל ישראל היו בקדושה ובמחשבה קדושה, מכל מקום אין בזה לומר שזה ממש כדברי תורה הכתובה מפי ה' שניתנה מסיני תורה שבכתב ותורה שבעל פה, ולכן אמר "אלה", כלומר שזה פוסל הראשונות שדיבר משה בכוש.

ומובן לכל בעל דעת שהדברים הק' שכתב התפארת שלמה, אינם שייכים לכל אחר ואחר רק ליחיד סגולה כמשה רבינו וכן על רב שכתוב עליו שכתוב עליו שלא שח שיחה בטילה מעולם וכדומה להם, אבל לאנשים פשוטים כערכינו ובפרט בדור שלנו שהוא דור יתום דוד של עיקבתא דמשיחא שאין לנו עסק בנסתרות וצריכין אנו להשתדל שיהיה דיבורינו כולם אך ורק בתורה בנגלה ובנסתר ורק לדבר דיבורים של קדושה ולא דברים בטלים, שרק להבעש"ט ותלמידיו הק' ניתנה רשות לזה להעלותם לרום עולם. וכדומה לזה כתב בספר התניא (עין שם).

הכל תלוי בנו ואין ישראל נגאלים אלא בתשובה

והנה אנו נמצאים בימי תשעת הימים, שממעטים בשמחה מפני החורבן הנורא שהיה בחורבן בית המקדש הראשונה והשניה ועוד הרבה צרות שנעשה והכל באו מאותם הימים שהיו אז, ועלינו לשוב בתשובה ונזכור מה שאמרו חז"ל שכל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו כאילו נחרב בימיו ובירושלמי (יומא) מבואר ביתר תוקף שכתב שמעלה עליו הכתוב כאילו הוא החריבו ח"ו, ולכן עלינו לידע שהכל תלוי בנו ואין ישראל נגאלים אלא בתשובה שכן פסק הרמב"ם (בהלכות תשובה פרק ז) וכל אחד מאיתנו יעשה קצת לצורך הענין להביא לימות המשיח וכמ"ש ברמז במה שכתוב כל ימי חיך להביא לימות המשיח "שבכל ימיו של אדם יעשה זאת לצורך הדבר הזה וכמ"ש האור החיים הק' בפרשת ראה (טז, ז) ויעזור ה' שנזכה להגאל בקרוב ממש ושיבנה בית המקדש במהרה בימינו ע"י משיח ה' שהוא יבנה את בית המקדש וכמ"ש הרמב"ם, ומתוך רחמים וחסדים מגולים נזכה לראות בית ה' בתפארתו אמן ואמן.

רבוזי חיים

אלה הדברים (א, א)

ספר דברים, יש בו תוכחות רבות, ואומרים חז"ל, שאם מקיים האדם את תרי"ג המצוות, הוא זוכה שהקלות נהפכות לו לברכות. מביא זאת הרב חיים מיכאל דב יוסמנדל זצ"ל בספרו תורת חמד, ומצביע על רמז נפלא לכך בפסוקים: אם מונים שש מאות ושלוש עשרה אותיות (כמנין תרי"ג מצוות) החל מהאות 'ב' שב'אלה הדברים', מגיעים לאות 'ר'. לאחר מניית עוד שש מאות ושלוש עשרה אותיות מגיעים לאות 'כ', ובדילוג נוסף של שש מאות ושלוש עשרה אותיות מגיעים לאות 'ה'. הרי שמקבלים: ברכה (אור אביגדור)

כְּפִינִי חַיִּים

אלה הדברים וגו' בערבה (א א)

רמז למאמר חז"ל (ברכות ה ע"א) לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר הרע נצחו מוטב ואם לאו יעסוק בתורה וכו'. זהו אומרו בערבה לשון עריבות ומתיקות, והיינו לימוד התורה הק', וכמו שאמרו חז"ל (קידושין ל ע"ב) אם פגע בך מנוול זה משכחו לביהמ"ד, ותלמד תורה בעריבות ובנעימות ובזמרה ובחיות, ובזה האופן אם אבן הוא נימוח אם ברזל הוא מתפוצץ.

חוקי חיים

באר את התורה הזאת לאמר. (א' ה') **בשבעים לשון פירשה להם.** (רש"י) נראה שדברי רש"י אלו הם הסבר על מה שכתב בראש הפרשה דלפי שנמנים כאן כל המקומות שהכעיסו ישראל לפני המקום לפיכך סתם את הדברים והזכירם ברמז מפני כבודן של ישראל. וכוונתו שלא ישמעו אומות העולם את העוונות של ישראל, לפיכך נזכרו ברמיזה. ולזה כתב כאן רש"י שמכיון שעכשיו התחיל משה לבאר את התורה בשבעים לשון, וע"כ היו גם האומות יכולים להבין את התורה, על כן נאלץ לסתום את דברי התוכחה בפניהם כדי שהם לא יבינו אותם.

באר מים חיים

ה' אלוקינו דבר אלינו בחורב לאמר רב לכם שבת בהר הזה (א' ו'). בחורב ציווה עליכם ה', שלא תראו כל מניעה והפרעה כהר שאי אפשר לעבור מעליו, כי אם תתגברו על כל המניעות בעבודת-הבורא, כאילו היה זה חוט-השערה.

מאור ושמש

ה' אלקי אבותיכם יוסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם וגו'. (יא, א) פירש"י ז' משלי וכו'.

מצאתי כתוב בקונטרסי האר"י הק' זי"ע, משה בגימטריא אל שדי, (וא-ל שדי במילואו, כך, אל"ף למ"ד ש"ן דל"ת יו"ד, עולה אלף, זהו משלי, הרי שברכם בכל לבבו ובכל נפשו, בכל מה שנכלל בשמו, כן ראוי להאדם לאהוב את ישראל בגופו ונפשו ומאודו.

של"ה הק'

ואצוה את שפטיכם בעת ההיא. שמע בין אחיכם (א' ט"ז). "בעת ההיא", בעת הנוכחית, יש לשמוע את טענות בעלי-הדין, כדי להוציא משפט צדק. ברם, לעתיד לבוא, בימות המשיח, אפשר יהיה להוציא משפט צדק רק על-פי חוש הריח בלבד, ככתוב, ו"הריחו ביראת ה'" - ואמרו חכמינו: "דמורח ודאין".

קדושת לוי

שמע בין אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו וגו' (א, טז). רבינו האור החיים הק' כתב: "ושמעתי מפי חכם גדול, חסיד וגדול בישראל, חביב עלי כרוחי ה"ה הרב ר' משה בירדוגו זלה"ה שהיה מדקדק בשעת הדין שיהיו עיניו למטה, ולא היה נושא עיניו כל עיקר, ושהיה מרגיש שם היה נושא עיניו לצד ההכרח באיזה אחד מבעלי הדין היה מתבלבל שכנגדו" ובזה מפרש באוה"ח דברי הפסוק "שמע בין אחיכם" שלא יעשו אלא השמיעה והדברים באים מהטוענים לפניהם באין השתנות לאחד מהם, ובזה "ושפטתם צדק" עכ"ד.

אור החיים הק'

לא תכירו פנים במשפט. (א' י"ז)

יש לפרש הדנה איתא באבות (א' ה') דכשיבוא בעלי דינין לפניך יהיו בעיניך כרשעים וכשיצאו ממך יהיו בעיניך כצדיקים שקבלו עליהן את הדין. ואמרו חז"ל (מגילה כ"ח.) דאסור להסתכל בצלם דמות רשע. זה שאמר לא תכירו פנים במשפט, שלא יסתכלו בפני בעלי הדין כיון שהם אז כרשעים, אבל רק במשפט, דווקא בעת המשפט, משא"כ לאחר שקבלו עליהם את הדין המה כצדיקים.

אגרא דכלה

עובדות חיים

והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי ושמעתי (א, יז).

הגה"צ רבי מרדכי לייב ווינקלר בעל הלבושי מרדכי אב"ד מאדע, היה מפורסם בשל ענוותנותו, צניעותו וטוב לבו. הוא היה אומר, על כל מנהיג רוחני מוטלת החובה להקשיב בתשומת לב לכל בעיותיו של בן עדתו שפונה אליו ומבקש את עזרתו, כלומר יש להקשיב אפילו לבעיות שאין ביכולתו של הרב לעזור בהן.

העובדה, כי נתן לאדם לשפוך את מרירות לבו לפני הרב, הקלה היא בשבילו. וזאת בהתאם לדברי משה רבינו שאמר "והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי ושמעתי", ולא כתוב שמשה רבנו יענה להם ויפתור את הדבר הקשה. מכאן ראה שישנם דברים שדי שמספרים אותם למשה, ואפילו אם לא מקבלים תשובה עליהם, זה מרגיע את הדעת.

(עולמו של אבא)

ובדבר הזה אינכם מאמינים בה' אלקיכם. (א, לב)

פעם בא חסיד אחד להרה"ק ר' יצחק מלאיעונו זצוק"ל בן הרה"ק המגיד מטריסק זי"ע בעת ממשלת הקומוניסטן, ובכה על שפיטרו אותו מעבודתו, ואין לו פרנסה, רק אם יעבוד גם בשבת קודש, השיב לו הרה"ק: כתיב ובדבר הזה אינכם מאמינים בה' אלקיכם. היינו שצריך שיהיה להאדם בטחון בה' שאין מעצור לה' להושיע לו הן בפרנסה זו בפרנסה אחרת, אבל אנשים שחושבים שאם לא יהיה לו עבודה מסויימת, אז לא יהיה לו פרנסה כלל, אין להם אמונה בה', וזהו ובדבר הזה, היינו שתולה הסיבה דווקא בדבר הזה, אינכם מאמינים בה' אלקיכם.

ותשבו בקדש ימים רבים וגו' ונסב את הר שעיר ימים רבים ויאמר ה' אלי לאמר רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם צפונה. (א, מז)

בתשעה באב תרע"ד פרצה מלחמת העולם הראשונה. רבים באו לבעלזא ובכו בכי מר על כי נקראו לצבא. אמר אז כ"ק מרן מהרי"ד מבעלזא זי"ע: מזה שצרה התחילה בתשעה באב הוא חושש מאוד שתימשך כבר עד ביאת גואל צדק. בשבת בסעודה שלישית אמר תורה על הפסוק: ותשבו בקדש ימים רבים וגו' ונסב את הר שער ימים רבים ויאמר ה' אלי לאמר רב לכם סוב את ההר הזה פנו לכם צפונה איתא במד"ר: "אמר לו ישראל, רבש"ע אביו מברכו על חרבך תחיה ואתה מסכים עמו ואומר לנו הצפינו עצמכם מפניו ולהיכן נברח וכו'. ד"א מהו צפונה א"ר יצחק, אמר הקב"ה המתינו עד עכשיו מלך המשיח יבוא ויקיים מה רב טובך" ע"כ. אמר בשם זקנו זי"ע שפירש: "קול ה' יחיל מדבר", המדבר מייחל שממה; ותשבו בקדש ימים רבים, אין ישיבה אלא לשון עיכוב, שאנו מתעכבים בגלות זמן רב,

גם כי תרבו תפילה. (הפטרה - ישעיהו א, טו)

בעיר אחת היה מוסר מפורסם, שהיה מלשין תמיד על בני העיר וגורם להם צרות רבות ורעות. אמנם נזדמנה להם לבני העיר כמה פעמים האפשרות לשלם לו כגמולו ולהיפטר ממנו, אבל חששו לעשות לו רעה, מפני שהיה עומד בבית הכנסת ומתפלל בכוונה ובדביקות, ולא ידעו מה טיבו של אדם משונה זה: מצד אחד מוסר ומלשין, ומצד אחר שופך את נפשו לפני ה'! שלחו בני העיר להרה"ק ר' אורי מסטרעליסק זצ"ל, הנקרא בפי כל "השרף", לשאול ממנו כדת מה לעשות עמו. השיב להם הצדיק: אל תחושו לתפילותיו: "אמירתו לגבוה כמסירתו להדיוט".

בעיבות התיים

עד הנהר הגדל נהר פרת (א, ז). וברש"י מפני שנזכר עם ארץ ישראל קוראו גדול משל הדיוט אומר עבד מלך מלך וכו'.

מסופר שכשחזר הרה"ק 'בית אברהם' מסלונים ז"ע מארץ ישראל לעיר מגוריו ברנוביץ הביא עמו מרוב חביבות דקדושה חלה קטנה שנאפתה מעיסה בארץ ישראל וצירפה בשולחן ביום שבת קודש לחם משנה לחלתו הגדולה, ונסתפק על איזה מהם לברך, על החלה הגדולה מחו"ל, או על החלה הקטנה מארץ ישראל.

ולידו ישב הגאון רבי אריה לייב רוגוזניצקי זצ"ל הרב מנאליבוק והשיב לו על פי מה שפרש"י דאע"פ שהוא (-נהר פרת) קטן יותר משאר הנהרות, מכל מקום משום כבודו של ארץ ישראל קוראים לו גדול, הרי שאף בענינו אף על פי שהחלה מארץ ישראל קטנה יותר, יש לה מעלה של גדול, ויש לברך עליה.

וכעין זה מסופר על רבינו המלבי"ם שפעם אחת הודיעו לו כי שני אורחים מחכים לו, אחד שבא מארץ ישראל והשני אחד מגדולי הרבנים ברוסיה, וצוה המלבי"ם להכניס בראשונה את זה שדר בארץ ישראל. וכשנכנס אחר כך הרב מרוסיה היה נעלב מעט שהכניס קודם את היהודי מארץ ישראל, ושאל את המלבי"ם אם שמע ממנו הרבה חידושי תורה. השיב לו המלבי"ם לא שמעתי ממנו חידושי תורה אבל נזכרתי שעה במאמר הכתוב על "הנהר הגדול נהר פרת" ורש"י מפרש לפי שהיה דבוק לארץ ישראל קראוהו גדול אף על פי שהוא קטן, ועל אחת כמה וכמה שמי שיושב בארץ ישראל הוא גדול יותר מהגדולים היושבים בחוץ לארץ.

חשוקי חמד (בכורות דף מו.)

הליכות התיים

הרה"ג **גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א**
מו"צ בק"ק קראלי ומרבי החובות

למה לא תיקנו מצוה לאכול בערב תשעה באב

בבטאון הנפלא "לבי ער" גליון (פרשת דברים תשע"ב), שאלו: למה לא תיקנו חז"ל מצוה לאכול בערב תשעה באב, כמו שיש מצוה לאכול בערב יום כיפור. ע"ש.

(א) נלענ"ד בס"ד שלא שייך לתקן מצוה זו, שמקווים אפילו בערב תשעה באב שיבוא משיח, ולא יצטרכו לצום. ודו"ק.

(ב) עוד י"ל בס"ד שתשעת הימים הם ימי צער, ולא שייך לתקן שיאכלו כל ערב תשעה באב סעודות שלימות, משא"כ בערב יום כיפור, זה יום טוב, ואוכלים אז במקום יום כיפור, והבן.

עובדה מסעירה פעם סיפר כ"ק אדמו"ר מ'שומרי אמונים' זיע"א (אמרות טהורות אלול תשס"ח, ע' תשנ"א):

"סיפר לי כ"ק מרן אדמו"ר הרה"ק רבי ישראל אבוחצירא זיע"א, כי פעם אחת בעת עליית נשמה ביקש מאביו שברצונו לראות את משיח צדקנו. אמר לו אביו שלא יוכל לסבול, אך הוא התעקש שברצונו לראותו.

הביאוהו להיכל של משיח ופתחו קצת את הדלת, וראה את רגלו של משיח, ולא היה יכול לסבול בראותו את חבורותיו ופצעיו, ומיד ברח משם. וכמובא בגמרא (סנהדרין צח ע"א) שהוא יושב על פתחו של רומי ומחולל ומדוכא בחבורות ופצעים".

קול קראלי

מהנעשה ונשמע ♦ שיחות ♦ דרשות ♦ ניגונים
ממרן רבינו הגה"ק זי"ע ויבלט"א מרן רבינו הגה"צ שליט"א

074-7962278

שמעו ותחי נפשכם

בְּלִיל זֶה יִבְכְּיוּ וַיִּלְלוּ בְּנֵי

כמידי שנה בליל תשעה באב

לאחר אמירת הקינות

ישא מרן רבינו שליט"א

דברי קינה ונהי

שידור חי בקול קראלי – 074-7962278

אבד צדיק מן הארץ

יחד עם בית ישראל אבלים אנו על הסתלקותו של האי גאון וצדיק חסידא ופרישא הנודע לשו"ת ענוותן ושפל ברך, מרא דכולא תלמודא, משב"ק הרה"ק מבעלזא זי"ע, וידיד נאמן לרבוה"ק זי"ע

הגה"צ רבי אהרן מרדכי רוטנר זצ"ל

בן הגה"צ רבי נחמן מברעזיף זצ"ל

וחתן כ"ק אדמו"ר מספינקא ירושלים זצ"ל

תנחומינו לבניו וחתניו הרה"צ שליט"א ולמשפחה הרוממה

זקוקים לישועה? יש לכם שמחה, אזכרה וכו' תרמו בעין יפה וקחו חלק בהפצת המעיינות של

מרכז "אמונת חיים" קראלי

כתובת לתרומות תגובות ולקבלת הגליון

רח' דב גור 20/23 אשדוד טל. 08-8659931

באימייל: 8659931@gmail.com

פרנס השבוע

ידידינו עוז המשפיע בנש"ק העומד לימינינו בכל עת

הרה"צ פנחס אליהו רבינוביץ שליט"א

לרגל אירוסי הבת עב"ג בשטומ"צ

יה"ר שירוה רוב נחת ותענוג דקדושה מכל יוצ"ח

לעילוי נשמת

הרה"ר **שמואל שרגא הכהן ז"ל**

בהר"ר יהודה מאיר קרימלובסקי ז"ל

נלב"ע י מנ"א תש"פ

ת. נ. צ. ב. ה.

לזכר עולם יהיה צדיק

אדונינו מורינו ורבינו

הגה"ק **יצחק צבי משה זי"ע**

בן רבינו אביגדור מוזס זצ"ל

מקראלי

נלב"ע ד' טבת תשעט

זכותו יגן עלינו ועכ"א

ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת

הגה"צ **משה וועבר זצוק"ל**

בהרה"צ מרדכי זצ"ל

נלבע יב כסלו תשפא

ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת

הרבנית **רייזל רוט ע"ה**

בת הרב **שמואל אהרן זצ"ל**

נלב"ע יז טבת תשפג

ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת

הרה"ג **ניסים קוג'מן זצ"ל**

בן תמר

נלבע יב תמוז תשפג

ת. נ. צ. ב. ה.